

formelle Ændringer og Ændringsforslag Nr. 5, som jeg skal komme tilbage til.

Det første Forslag gaar ud paa, at der i § 13 som 2det Punktum tilføjes en Bestemmelse om, at en Minister, til hvem Folketinget har udtalt Mistillid, ikke kan forblive i sin Stilling. Det er Hensigten med denne Bestemmelse at fæstne Parlamentarismen mere, end man kan sige, Tilfældet har været i den hidtidige Grundlov, og at undgaa saadanne Situationer som den, der forelaa under det berømte Ministerium, der har regeret Landet i de fire bekendte Døgn.

Det andet Ændringsforslag gaar ud paa at affatte § 22 om Rigsdagens Opløsning saaledes, som denne Paragraf var affattet i Juni-Grundloven og i den reviderede Grundlov af 1866, og saaledes paa dette Omraade indføre de Regler, som vi har levet under i mere end en Menneskealder, og som ikke vides at have været til mindste Besvær, i hvert Fald ikke for de konservative Partier. Det er altsaa ikke noget særlig revolutionerende Forslag. Det tilstræber kun at vende tilbage til den Tilstand, vi levede under før 1915.

Det tredje Ændringsforslag og det, som vi fra vor Side lægger mest Vægt paa, gaar ud paa at nedsætte Valgretsaldern fra 35 til 25 Aar og som Konsekvens deraf lade anden midlertidig Bestemmelse udgaa. Dette Ændringsforslag har vi haft Lejlighed til tidligere at begrunde. Jeg nævnte ogsaa i Gaar, at det forekommer os ganske urimeligt, at man fra det demokratiske Venstres Side vil modsætte sig en Ordning, der allerede var indført her i Landet ved Juni-Grundloven af 1849, altsaa i vore Bedsteforældres Tid. Det forekommer os saa meget mere urimeligt, som den høje Valgretsalder, der i det Forslag, som foreligger paa Tingets Bord, er vedtaget af Folketinget, formentlig er ganske ukendt i den øvrige Verden. I hvert Fald mindes jeg ikke blandt de Stater, hvis Forfatning jeg har nogen som helst Interesse af at gøre mig bekendt med, at have set en Valgretsalder paa 35 Aar. Det skulde synes meget ejendommeligt, at et Venstre her i Landet efter alt, hvad der er foregaaet i den sidste Menneskealder, skulde kunne hævde Berettigelsen eller Betimeligheden af, at den danske Befolkning skal naa en Alder af 35 Aar for at kunne gøre sin Indflydelse gældende her i Landstinget.

Det fjerde Ændringsforslag gaar ud paa at vælge de 18 landstingsvalgte Medlemmer paa en anden Maade og give dette Valg et andet Formaal, end Tilfældet er i Øjeblikket. Dette Ændringsforslag gaar ud paa at for-

mulere § 36, 2det Stykke, 2det Punktum, saaledes, at 18 eller, som det nu paa Grund af Slesvigs forventede Deltagelse hedder, „19 Medlemmer vælges paa følgende Maade: En Valgforsamling, bestaaende af de Personer, der, den Dag nye Valg til Landstinget udskrives (jfr. §§ 22 og 39), er Medlemmer af Tinget, vælger efter Forholdstallet indtil 38 og bestemmer Rækkefølgen, hvori de valgte skal indtræde i Tinget. Naar nye Valg har fundet Sted, indtræder i Tinget i den angivne Rækkefølge saa mange af de valgte, at der i det samlede Landsting sikres en ligelig Repræsentation af de forskellige Anskuelser blandt Vælgerne. Paa samme Maade vælges Stedfortrædere“. Meningen er altsaa at opnaa ogsaa ved Landstingsvalg, saa vidt det er gørligt uden i øvrigt at forandre Grundloven, den samme ligelige Repræsentation, den samme forholdsmæssige Repræsentation, som ikke mindst det konservative Folkeparti har været saa ivrigt for at faa indført for Folketingets Vedkommende. Dette Forslag er det Forslag, som det radikale Parti stillede subsidiært i Folketinget, idet vi anser det for bedre end det principale, forsaavidt som vi derved vil sikre denne Forholdsmæssighed.

Endelig har vi som Ændringsforslag Nr. 5 foreslaaet, at den nugældende § 93, Reglerne om Vedtagelse af nye Grundlovsbestemmelser, faar følgende Indhold: „Vedtages et Forslag til en ny Grundlovsbestemmelse i begge Ting, forelægges Beslutningen Folketingsvælgerne til Godkendelse eller Forkastelse ved en direkte Afstemning. Bliver der ved denne Flertal for Forslaget og stadfæstes det af Kongen, bliver det Grundlov. De nærmere Regler for den nævnte Folkeafstemning fastsættes ved Lov.“ Jeg tror, ærede Medlemmer vil indrømme, at de mange Valg, der skal foregaa i Sommer i Forbindelse med Folkeafstemning, viser, hvor umaadelig besværligt det Apparat er, der skal sættes i Bevægelse, naar der efter den nugældende Grundlov skal foretages Ændringer i Grundloven. Det forekommer os i sig selv tilstrækkelig betryggende, at Forslag til en Grundlovsændring vedtages af begge Ting og derefter forelægges Folketingsvælgerne til Godkendelse eller Forkastelse ved en direkte Afstemning. Endelig skal det jo ogsaa stadfæstes af Kongen, og forsaavidt det skulde forholde sig saa, at der i Befolkningen var et andet Flertal end det, der havde vedtaget Grundlovsforslaget, vil dette jo enten blive forkastet ved Folkeafstemningen, eller ogsaa vil den Regering, der udgaa af dette Flertal, ikke